

Epoca de Aur

REVISTA · DE · FAPT · SPE-
RANȚĂ · ȘI · CONVINGERE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

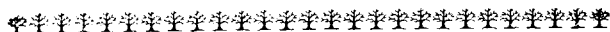
Duminică 3 Iunie 1923.
Volumele II. * Numărul 12

Apare tot a doua Duminică
în Cluj, Strada Nicolae
Filipescu nr. 10 * * * *

Abonamente: pe un an 50 lei, pe
sem. an 25 lei, Exemplarul 2 lei.
în America pe an \$ 1,00. Ex. 5 cents

Printed in Roumania.

CONȚINUTUL „EPOCEI de AUR”

POLITICE ȘI SOCIALE

<i>Ziaristica noastră</i>	171
<i>Declarația Studenților Bibliei</i>	173
<i>Multi-milionarii Americani</i>	174

CULTURĂ ȘI EDUCAȚIONALE

<i>Trasul fabricelor noastre de hârtie</i>	179
<i>Embleta și meseria</i>	181
<i>Cea mai bătrână persoană din Anglia</i>	181
<i>Oprirea alcoolului în America</i>	181

ȘTIINȚĂ ȘI DESCOPERIRI

<i>Noii descoperiri arheologice în Banat</i>	175
<i>O nouă invenție în contra războiului</i>	175
<i>Compoziția chimică a omului</i>	176
<i>Picute artificiale</i>	176
<i>Pilule în adâncimea pământului</i>	176

OAMENI, IDEI ȘI FAPTE

<i>Nicolae Iorga la Paris</i>	179
<i>O bibliotecă prețioasă</i>	178
<i>Americanii iarăși bat recordul</i>	178
<i>Generalul Christescu</i>	179
<i>Erad necunoscut</i>	179

OGLINDA LUMII

<i>Cât impozit plătesc Rothchildii</i>	180
<i>Un foliot miraculos</i>	180
<i>Statistica divorțurilor în America</i>	180
<i>O arhiducasă care cerșeste</i>	180
<i>Un profesor de Liceu cizmă</i>	182

RELIGIE ȘI FILOSOFIE

<i>Tământul scria amplea de mărirea lui Dummszen</i>	182
<i>Plănsul dorează o noapte</i>	183
<i>Lăcrămele încă n'au fost șterse</i>	183

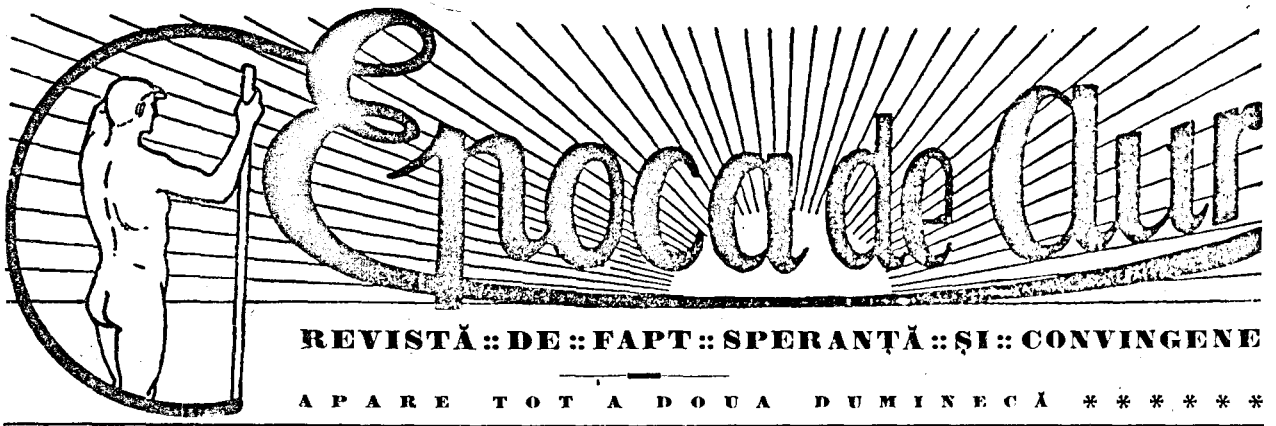
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Apare tot a doua Duminecă în Cluj,
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 4-46.

Redactor *J. B. Sima*

Abonamente: pe un an 50 lei,
pe jumătate de an 25 lei.
Numei singuratice 2 lei exemplarul.
In America: pe un an 1 dolar.
Numei singuratice 5 cents exemplarul.

Toate scrisorile și abonamentele să se
facă pe adresa „*Epoca de Aur*”
Strada N. Filipescu 10. *Cluj*.

REVISTĂ :: DE :: FAPT :: SPERANȚĂ :: ȘI :: CONVIINGENE

A P A R E T O T A D O U A D U M I N E C Ț Ă * * * * *

Vol. II.

Duminică 3 Iunie 1923.

No. 12.

ZIARISTICA NOASTRĂ

NU înveți nicăeri ziaristica, dacă nu ai talentul pentru ea" — spunea odinioară marele învățat și ziarist Jules Claretie. Multă lume îl trata cu oarecare compătimire pentru această îndrăzneată afirmație a sa și puțini au fost aceia, cari i-au urmat sfaturile înțelepte.

Astăzi însă trebuie să recunoaștem, că pentru a deveni un adevărat și perfect ziarist sunt necesare, pe lângă cunoștințele generale, profunde studii tehnice și chiar o pregătire deosebită.

Ziaristica e un talent, care nu poate impune, numai dacă este cultivat ca și cel al picturii, sau al muzicii.

Cea mai mare parte a marilor ziarști profesioniști străini sunt tehnicieni în arta scrisului și dispun de toate cunoștințele reclamate întocmirii unui ziar. Mai sunt și o parte mică de polemști, dar recunoscuți și consacrați sunt foarte puțini.

În America și în țările anglo-saxone pregătirea ziaristică se bucură de un mare sprijin din partea inițiativei particulare și este considerată ca cea mai imperioasă necesitate.

Lordul Nordcliffe din Londra începuse nu cu mulți ani înainte de aceasta o intensă propagandă în cercurile înalte — și grație imboldului, intervențiilor și chiar a jertfelor sale materiale s'a înființat o școală de ziarism.

Directorii și proprietarii marilor ziare au fost convocați la o întrunire și prin donațiile lor precum și a ajutoarelor statului și ale particularilor, această școală lipsită de orice preocupări de ordin material a dat foloase reale în scurt timp de la înființarea ei.

Învățământul începe cu cunoașterea a câtor mai multe limbi culte europene și străine. Se dau sfaturi asupra clarității stilului, compunerea articolelor, cronicelor, reportajilor, asupra cronicilor de critică dramati-

că și se pune mare pond pe studiul politicii, comerțului finanțelor, economiei politice etc.

Paralel cu această școală de pregătirea viitorilor ziarști funcționează o instalație modernă tipografică și elevii sunt zilnic invitați a participa la întocmirea ziarelor pentru a putea avea o iconă clară atât asupra artei tipografice, precum și la aranjamentul paginilor, ilustrație, fotografie, zincografie și litografie.

Elevii absolvenți ai acestei școli au mare trecere, sunt căutați de toate redacțiile cotidianelor, și fie care din ei este capabil să scrie articole pentru orșicare rubrică a ziarelor respective. Acolo nu se mai împărțeste munca: cutare să scrie articole de fond, cutare cronica artistică, cutare reportaj, cutare informații, cum se obișnuiește până în zilele de astăzi în țara noastră și alte multe la fel.

Școlile de ziarim au luat un avânt și fac progrese uimitoare mai ales în America, unde nu este aproape Universitate, care să nu aibă și câte-o facultate pentru pregătirea celor cari se dedică carierei ziaristice.

În anul întâi la aceste facultăți se predau următoarele studii: istorie, științe politice, sociologie, psihologie, limbi străine și legislația complexă a presei.

În al doilea an începe învățământul ziarismului prin studii de reportaj, compoziție, administrație etc.

Din toate ramurile se fac examene. Sunt ateliere și laboratoare la dispoziția elevilor.

Cea mai vestită și cercetată școală de ziarști se află în orașul Uadison și cotidianul „Daily Cardinal” este redactat în întregime de elevi.

Tot în acest oraș elevii redactează și alte ziare precum și reviste financiare, economice și chiar umoristice.

Toate școlile de ziarism sunt provăzute cu biblioteci vaste precum și cu diferite colecții de ziare din cele mai vechi timpuri și până în zilele noastre. Elevii în orele libere cerce-

tează aceste biblioteci, unde zace atâta știință, atâta cultură și tot felul de cunoștințe folositoare.

Numai universitatea din Columbia, secția ziaristică dispune de o bibliotecă cu peste 15.000 volume și 3000 colecții de ziare, înafară de numeroasele enciclopedii, dicționare, statistici și cărți asupra războaielor.

În Europa din nenorocire, în afară de Anglia, ideia pregătirii speciale a ziaristului a prins numai în Germania, unde a și fost pusă în practică la Universitatea din Berlin, iar mai nou se intenționează la cea din München.

Un învățământ asemănător se proiectează să se înființeze și în Franța, la Universitatea din Paris, precum și în Elveția, Suedia și Finlanda.

În celelalte țări problema aceasta nici nu este pusă în discuție — un întuneric complet domnește în jurul ei și cine știe când ziaristul va avea norocul să învețe, să progreseze, ca scrisul lui, care se citește ușor de massă, dar de multe ori este istovitor pentru el — să poată da roade depline în sânul acelor care urmăresc să învețe ceva din citirea publicațiilor, fie cotidiene, fie periodice.

În țara noastră problema înființării unei școli de ziarism se discută mereu și chiar de mulțisor. Pe lângă toate, că rezultatul este încă nul, suntem totuși mândri, că se discută... și nu-i eschis ca unul dintre diferite proiecte puse în discuție să devină fapt real. Aceasta o așteptăm cu toții. Gazetăria noastră în felul ei de astăzi nu mai merge. Sunt puțini cei buni, cari merită a purta titlul de gazetar — și mulți sunt aceia cari nu-l merită.

În ziarele noastre, ne referim mai mult la unele din Capitală, n'ai să vezi nici când scriindu-se despre lucruri sericase, despre problemele mari, despre știință, despre inițiative mari, despre chestiuni importante sociale, — ci ai să vezi numai înjurii, venin, ură, murdărie, epitete, calificări josnice și de cele mai multe ori nedemne, la adresa

politicianilor, și pe urmă o reclamă reciprocă între prieteni și pentru franci grei, cum poate nici în hazarda țară o dolarului nu există.

Ziarele noastre din păcate fac o propagandă distructivă, în loc de a face una instructivă și folositoare, în loc de a face cultură și de a lumina prin scrisul lor, căci vai, **avem atâta nevoie de lumină sufletească și de cultură adevărată!**

Carierea ziaristică de obicei înainte de război se făcea în următorul mod: vânzător de ziare, băiat de tipografie culegător, paginator, corector, revizor, culegător de informație, reporter, redactor, prim redactor și director politic.

Cum vedem de multe ori gazetarii noștri, vorbesc de o parte dintre ei, nici nu aveau patru clase complete de liceu, sau școală civilă.

Astăzi situația este alta. Multe dintre ziarele noastre nu primesc decât absolvenții de licee și studenții universitari cum și absolvenții de studiile universitare și — fac foarte bine. Nu orice nechemat poate să fie gazetar. Gazetăria nu constă din a scoate un subiect de mahala din burtă și al scrie în mod senzational. Gazetăria nu constă din scrierea unei drame de dragoste, sau altei bazaconii de acest fel. Este necesar să avem o presă cinstită, bună românească și serioasă. Menirea acestei prese viitoare este și aceea de a da o nouă îndrumare publicului cetitor spre a-l obișnui a ceti cărțile și gazetele bune și nu orice fleacuri, cări te miri că le mai poate suporta nenorocita hârtie românească.

Pentru a avea însă o astfel de presă, ne trebuiesc gazetari cu școală.

Se impune deci ca guvernul să ia inițiativa cât mai grabnic și să înființeze pe lângă una din universitățile noastre o facultate sau o secție de ziarism, căci avem atâția tineri cari s'ar dedica cu dragoste acestei cariere.

Ne privesc cu dispreț țările străine și orice întârziere nu poate fi pentru noi decât rușinoasă!

A M U R G

*În asfințitul galben împurpuratul soare
Topește lacrimi roșii în ochii-i de ciclop;
Și noaptea — o regină cu mantie de dolin,
Pe caii 'ntunecimii coboară în galop...*

*În codri râde râsul — pădurea doarme moartă,
Și pajura tăcerii s'asterne peste sat.
Plâng doinele 'n dumbravă, în matcă plânge râul.
Cocorii s'au culcat...*

*Tăcerea toarce visuri...
Și fluturii cu crinii se iau mereu la ceartă.
În codri râde râsul — pădurea doarme moartă.*

N. PAJUARA.

DECLARAȚIA

STUDENTILOR BIBLIEI DIN SEPTEMBRIE 1923.

SUNTEM prea aproape de marele război, ce a avut de suportat întreaga lume, pentru a putea să ne dăm seama de nețăr-murita lui importanță.

Cauzele ce au precedat războiul, ne sunt în mare parte cunoscute și au fost studiate după metode științifice, de oameni cu autoritate stabilită în câmpul scrisului. Citind bunăoara lucrarea lui Gustave le Bon „Enseignements psychologiques sur la guerre europ”,¹ îți poți lumina oarecum mintea, asupra stărilor precedente marelui război.

Manifestarea armată fiind o chestiune pur militară, nu privește decât pe specialiști.

E important, însă, astăzi, pentru oricine, ca să-și dea seama de efectele ce decurg din însemnatul eveniment, pentru că efectele lui le trăim și trebuie să le studiem în așa chip, încât să avem în fața ochilor limpede și puținul bine și multele rele ce am moștenit noi, generația supraviețuitoare războiului.

O cât mai precisă cunoaștere a stării actuale, ne luminează și asupra trecutului și ne dă și posibilitatea găsirii remediilor curențive, e o „declarație” eșită dela congresul asociației studenților Bibliei, ținut nu de mult în America, la care peste 20,000 de creștini au luat parte.

O insulă frumoasă așezată pe lacul „Erie”, la marginea Statului Ohio, a îmbrățișat pe congresiști, veniți de pe cuprinsul întregului pământ. Pe aceasta insulă, sau adunat creștinii, să stea la sfat, înconjurați de arborii gigantiști și de singurătatea patriarhală a locurilor.

Ce locaș minunat de reculegere! Și ce clipe nemerite pentru o revelație creștină, în pragul toamnei, atunci când soarele arde mai palid și apusurile sunt mai scânteietoare.

Fructul lucrărilor să rezumă într-o „Declarație”, ce a fost adresată tuturor națiunilor de pe întinsul glob pământesc, și în care se expune situația de **post bellum**, indicând totodată și mijloacele de găsire a îndreptării.

Aceasta declarație, egalează în sinceritate și în eficacitatea urmărilor, marea declarație a drepturilor omului, izvorită din sân-geroasa revoluție franceză dela 1789. Creștinii adunați pe fermecătoarea insulă, au ținut din capul locului, să-și arate aversiunea lor față de război, revoluții, stări anarhice sau violență de orice soi: „Noi dorim în mod arzător pacea, prosperitatea și bucuria de viață a poporului, libertatea și fericirea și credem că domnia lui Crist este singurul și

unicul mijloc prin care ar fi posibilă ajungerea acestui ideal.”

Sub oblăduirea Cuvântului divin și al profețiilor împlinite, Studenții Bibliei au schițat starea actuală în proporțiile curatului adevăr, ori cât de trist să prezintă el.

Mulți au crezut că războiul va aduce după sine o stare de democrație omenească, fapt care nu s'a realizat. Ba mai mult, războiul s'a purtat în numele înfăptuirii acestei democrații și nerealizarea ei constituie un artificiu și o înșălătorie de ultimă speță.

Toți oamenii politici au vroit să restaureze „pacea”, la care nu au ajuns întru cât toate lucrările conferințelor ce sau succedat, au rămas fără rezultatul dorit.

Actualmente — războiul cel mare abia e încheiat — un suflu de luptă plutește în văzduh și moartea ne amenință de pretutindeni. Este rezultatul fatal și inevitabil al anarhiei și al stărei haotice ce domnește atât în spiritul indivizilor cât și în metodele de conducere a căpeteniilor.

Dezastru este eminent cu toată dorința arzătoare a popoarelor, de a dăinui într'o pace continuă, aducătoarea prosperității și a fericirii de a trăi.

Nu este mai puțin adevărat, că neputința conferințelor internaționale și a acordurilor de ori-ce nuanță înșeală așteptările răbdătoarelor popoare. În slăbiciunea lor evidentă, oamenii politici ar trebui să-și plece urechea la cele ce spunem și noi umilii creștini și să se pronunțe asupra adevărului sau falsității spuselor noastre; căci, întemeindu-ne pe Cuvântul lui Dumnezeu și dovezile împrejurătoare primim ca bune și susținem următoarele:

„Războiul a fost urmat de foamete, de boli și revoluții după cum stă scris la Biblie. Dela războiul încoace s'a instaurat regalitatea lui Isus, care invizibil conduce destinele popoarelor spre alte ținte.

„Înainte de războiul, regalitatea o avea Satana. El a înșelat lucrările oamenilor din ultimii ani ducându-i pe drumul pierzării.

„Lupta între principiul rău și principiul binelui să poartă de multă vreme.

„Credem că a sosit timpul înfrângerii lui Satana și a întronării stărei de fapt divină.

„Oamenii politici trebuie să știe, ca lucrările lor au eșuat din neputința, pe care Dumnezeu a vroit-o.

„Ori câte efortări s'ar face niciodată nu se va ajunge țelul dorit, pentru că ele nu reprezintă în nici un fel planul de viață a lui Isus; pentru că chiar clerul s'a arătat un adversar al lui Isus, îndemnând lumea la ucidere în numele chiar al ideii sfinte.

¹) „Invățăminte psihologice asupra războiului european”

„Clerul a indus lumea în eroare, prin aceea că a prezentat popoarelor lucrările omenesti ale factorilor politici ca provenite din inspirația divină.

„Ziua răzbunării contra lui Satan a început!

„Dacă oamenii politici ar reprezenta în mod credincios aspirațiunile popoarelor, dacă ar înceta stoarcerea preconcepută a muncii de aproapele, regatul lui Isus s'ar sta-

bili fără turburări și fără strâmtorări de tot felul.”

Declarația pe care am expus-o este expresiunea sinceră a convingerilor unor oameni ditori de bine, de pace și de prosperitate umană.

Ea este concepția unei vieți noi pe pământ.

M. Dinregat.

MULTIMILIONARIII AMERICANI

INFORMAȚIUNILE mult timp dorite de persoanele cari caută a se informa despre chestiunile economice — în special despre distribuția averii în lumea americană — le avem în sfârșit la dispoziție într-o lucrare recent publicată.

Autoritatea care garantează temeinicia informațiunii este Henry H. Klein, care ocupă poziția de prim inspector financiar al orașului New-York. D-l Klein, datorită poziției și ocupațiunii sale de financiar public, a fost în stare a-și aduna tot ce poate fi socotit de aproape ca informațiune de întâia mână asupra chestiunii, pe care-și recomandă informațiunea atenției publicului.

Prefața la „America dinastică și acei cari o posed se începe astfel:

„In cursul trecutului sfert de veac, de fapt dela Războiul Civil incoace, s'a ridicat în această țară o putere, care e mai mare decât guvernul. E puterea, de care Avram Lincoln ni-a făcut atenți să ne păzim și pe care Theodore Roosevelt Invizibil.” Este puterea marelui Averii, adunată în mâna Celor Puțini, mână în favoarea lor și împotriva interesului Obștei.

„Se va spune aci, pentru prima oară, cine constituie această Mare Putere. Se va arăta aci, cine sunt persoanele acestea și din ce le constă averea. Se arată aci detaliile posesiunilor lor, și faptul, că excesivele averi particulare sunt în mâinile celor de a doua, a treia, a patra și cincina generație, cari n'au făcut decât puține eforturi pentru câștigarea lor, sau n'au făcut nici una.”

Potrivit analizei făcută de d-l Klein, America este guvernată astăzi de anumite dinastii. Dinastiile acestea sunt dinastiile averilor uriașe, cari, se vede, trec din tată în fiu. Analiza indică următoarele dinastii din acea țară:

Dinastia Petrolului.

Dinastia Oțelului.

Dinastia Cărbunelui.

Dinastia Cărnii de vacă.

Dinastia Aramei.

Dinastia Trenurilor.

Dinastia Vapoarelor.

Dinastia Tutunului.

Dinastia Gumei.

Dinastia Zahărului.

Dinastia Gazului, Luminei electrice și Tracțiunii.

Dinastia Telefoanelor și Telegrafelor.

Dinastia Pulberei și Armelor.

„Mai sunt apoi gradele guvernanților dinastiei mai mici — adăogă d-l Klein — ale căror averi sunt evaluate la zeci de milioane, guvernarea cărora este însă subordonată acelor cu mai mari averi.”

In partea despre estimarea averii familiilor celor mai bogate se dau aci, pentru prima oară, unele informațiuni interesante și importante. Evaluările nu sunt făcute pe indivizii din familii, ci pe familie.

Unele dintre acestea sunt:

John D. Rockefeller	1) \$2.500.000.000
Astor, Du pont, Guggenheim, Vanderbilt, fiecare câte	500.000.000
Harkness, fiecare câte	400.000.000
Mellon, Pratt, Wegerhausser, fiecare câte	300.000.000
Armour, Ford, Goelet, Morgan, Payne-Whitney, Rockefeller (Wm.), fiecare câte	200.000.000
Baker, Brady, Carnegie, Clark, Field, Frick, Gould, Harriman, Hill, Swift, Taylor-Pyne, fiecare câte	150.000.000

In adaos sunt indicate 14 familii posedând fiecare câte 100.000.000 de dolari; 21 posedând fiecare câte 75.000.000 dolari; 83 posedând fiecare câte 50.000.000 dolari; și 361, cari fiecare posedă câte 20.000.000 dolari. Mulțimea micilor posesori de grămezi sub 20 de milioane dolari nu e indicată, dar după recentă Statistică a guvernului, totalul număr al milionarilor este azi de peste 50.000.

Se dă apoi o amănunțită listă a fiecăreia dintre cele mai mari averi moștenite, și a ramificațiunilor controlului asupra oțelului, cărbunelui, aramei, petrolului și a multor altor industrii. Se arată clar, cum și de cine sunt controlate băncile. Unele capitole apar arătând marile avuții angajate în comerțul cu străinătatea, altele arătând cum e controlată politica statului de către cei cu averi gigantice și dând lista bărbaților de frunte sub raportul, că averile particulare de o astfel de mărime sunt o stricăciune pentru țară.

1) Semnul acesta \$ inseamnă dolari.

C R O N I C A Ș T I I N Ţ I F I C Ă

NOUI DESCOPERIRI ARHEOLOGICE ÎN BANAT

DL GEORGE POSTELNICU, custodele muzeului din Banat, fiind însărcinat de către Societatea Istorică și Arheologică din Timișoara să facă cercetări în comuna Cenadul-Mare din Torontal, în privința ruinilor și relievelor din vremea Romanilor, ce s'ar găsi acolo, — a reușit să facă descoperiri interesante și prețioase totodată. Dsa a descins la fața locului și după câteva săptămâni de cercetări a dat următorul comunicat asupra rezultatului cercetărilor Dsale:

„Făcând cercetări la Cenadul-Mare, pe locul unde se găsește biserica catolică, construită în 1830 și unde, după ruinele descoperite a fost odinioară o moschee turcească, am găsit în grădina bisericii fragmente de construcțiuni și de sculpturi din perioada epocii de piatră și a bronzului“.

„La o adâncime de un metru și jumătate am dat peste ruinele unei moschee turcești, care era înconjurată de clădiri. Sub ruinele acestea turcești, la adâncimea de un metru am găsit ruinele unui oraș roman, am seos mai multe fragmente de stâlpi de piatră și de marmoră cu bogate ornamente, bucăți de urne, vitrine, pietre de construcțiune, și alte obiecte de arhitectură și sculptură română, din cari unele purtau inscripțiuni romane. Mai departe am găsit șapte monede romane din vremea împăratului Traian (89.117 d. Chr.) și a împăratului Adrian (117: 225 d. Chr.)“

„Totul indică că aci a fost un oraș roman, al cărui teritoriu se întindea peste Cenadul vechiu. Cenadul sârbesc și împrejurimi și pe care a staționat legiunea XIII romana Gemina. Această era calea împăratului Traian, drumul roman, care se întinde dela Seghedin peste Cenadul Mare, Cenadul sârbesc dealungul Mureșului până la Orșova continuând apoi deacolo dealungul Dunării.“

„Populațiunea acestor ținuturi precum și locuitorii Cenadului Mare posedau diferite obiecte din vremea romanilor precum și din timpurile preistorice.“

„Obiecte de acestea se găsește și în alte părți ale comunei și în împrejurimi. Eu am luat și fotografii și schițe și aș propune societății arheologice și istorice să facă la Cenad cercetări sistematice“.

Nu ne îndoim, că guvernul va lua toate măsurile, fixând totodată și sumele de bani ce ar fi necesare în vederea începerii lucrărilor în acele ținuturi pentru descoperirea atâtor obiecte de artă ale trecutului.

UN NOU REMEDIU ANTISIFILITIC

E DERIVATUL cyanomercurie al forminei pe care d-nii Spillmann și Douris din Paris îl studiază într'o notă prezentată de d. Balzer.

Constituția chimică a acestui nou corp micșorează acțiunea corosivă a cyanurei de mercur și sporește, dimpotrivă, eficacitatea ei terapeutică.

DESCOPERIRILE UNUI SAVANT ROMÂN

DOCTORUL Roux, directorul institutului Pasteur, a prezentat Academiei de științe, între alte lucrări referitoare la maladiile coloniale, cercetările compatriotului nostru d. Levaditi, privitoare la boala somnului și la acțiunea produselor bismutate asupra acestei boale.

D. Levaditi a observat că produsele ca tartrobismuthul nu lucrează prin ele înseși asupra trypanosomilor, baccilii maladiei. Ele lucrează numai amestecate și, întru-câtva, asimilate de extrasele de ficat.

Savantul român preconizează deci tratamentul teribilii maladii printr'un amestec de tartrobismuth și de extras de ficat prealabil preparat și obținut prin încălzirea amestecului la 60 grade și prin centrifugarea în așa chip încât să se înlăture excesul de bismuth.

O NOUĂ INVENȚIE ÎN CONTRA RĂZBOIULUI

Z IARELE se ocupă în timpul din urmă de uriașa invenție științifică a unui profesor din Praga, care afirmă că ar fi inventat un aparat, grație căruia s'ar putea descoperi orice punct precis și la orî și depărtare, sau apropiere, unde se găsește bateriile în funcțiune.

Dacă acest lucru este adevărat — savantul Cehoslovac ține ca secret al țării sale invenția sa ingenioasă — atunci tunurile nu vor mai putea să tragă fără să fie imediat descoperite și împiedicate de a funcționa. Urmează deci, precum este și logic ca odată aceste monstrozități producătoare de moarte să nu mai poată fi utilizate.

Iată deci, că omenirea se apropie cu pași înceți dar siguri spre civilizație, spre religie și iată deci cum armele vor dispărea rând pe rând dela sine și nu vor mai putea fi utilizate cu vremea de acei ce vor război și nu pace, de acei ce vor să soarbă sângele și să macine carnea fraților lor.

Dominația viitoare va fi a păcii și a liniștei, a binelui și a religiei și ura condannabilă dintre popoarele și dintre indivizii singuraticii de astăzi va dispărea dela sine, căci aceasta este voința lui Dumnezeu.

TURNUL EIFFEL DIN PARIS VA FI DARAMAT

TURNUL Eiffel există de peste 30 de ani și a devenit un fel de semn distinctiv al orașului Paris; el a fost construit pentru expozițiunea universală din 1889 de către inginerul Alexandru Eiffel, pe câmpul lui Marté.

Un turn înalt de 300 metri în vârful căruia ajungi printr'un ascensor sau pe 1792 de trepte.

Fără îndoială, construirea acestui turn care a durat peste doi ani, dela 28 Ianuarie 1887, până la 31 Martie 1889 și a costat 6 jum. milioane franci, a fost un succes al artei ingineresti și a înlesnit constructorului său drumul la Academie.

Destinația turnului a fost pentru scopuri științifice, iar mai târziu a fost pus și în serviciul telegrafiei fără fir; și-a pierdut însă acum valoarea pentru acest scop, de oarce îl întrece noua stațiune dela Melun. La început a fost în posesiunea unei societăți compusă din constructorul Eiffel și un consorțiu financiar a trecut prin contract în posesiunea statului la 1909. Se propusese de mai multe ori să-l dărâme, iar fierul, așa de prețios acum, să-l întrebuințeze în teritoriile devastate. Planul acesta pare a se înfăptui acum.

COMPOZIȚIA CHIMICĂ A OMULUI

ȘI STRUCTURA colosal de complicată a organismului animal și uman se poate analiza și un chimist englez a constatat că omul se compune din treisprezece elemente din cari cinci sunt gazease și opt solide.

Partea principală este oxigen în stare de extremă comprestune. Un om normal cântărind 74 kilograme conține 42 kilograme oxigen, firește în cele mai diferite combinațiuni. Cantitatea aceasta de oxigen în stare gazoasă ar cuprinde un spațiu de 28 metri cubici. Mai departe omul de mai sus are șapte kilograme hidrogen, care în stare liberă ar ocupa un spațiu de numai puțin de 80 metri cubici. Restul este cărbune, ceva fosfor, calciu, sulfur, potasiu, magnezie și fier.

CONFIRMAREA TEORIILOR LUI EINSTEIN

PROFESORUL Emanuele din Roma a primit dela directorul observatorului din Link (California), profesorul Campell, o telegramă, că teoria lui Einstein se află în deplină concordanță cu rezultatul ultimei celiipse de soare.

PLOAIE ARTIFICIALĂ

ÎN STATELE-UNITE, s'au făcut experiențe încoronate de succes pentru precipitarea, sub formă de ploaie, a norilor. Procedul întrebuințat este următorul: un aeroplan, sburând câteva sute de metrii deasupra norului, aruncă asupra lui o pulbere de nisip electrizat.

Nisipul acesta este încărcat până la 10 mii de volți. Fiecare bob de nisip formează un centru, în jurul căruia se strânge un mare număr de infime picături, cari compun norul. Astfel norul dispare, apa fiind luată de nisip. Revista englezească „Nature“ anunță că s'a putut face să dispară prin acest mijloc nori groși între 150 și 500 de metrii și măsurând mai mulți kilometri lungime și lățime. Timpul trebuincios, spre a se face ca norul să se precipite, trece rare ori de 10 minute.

SĂPĂTURI PENTRU DESCOPERIREA CETĂȚII LUI DAVID

MINISTERUL coloniilor desminte știrea că s'a propus să se facă săpături în vecinătatea Cenacolului, adică pe dealul cunoscut sub numele de muntele Sion. Regiunile acestea erau bine cunoscute arheologilor. Vechea cetate a lui David nu e pe dealul, pe care se află Cenacolul, ci puțin mai la est pe un deal numit Ophel, care pleacă de la poarta Dung, la sud estul orașului modern, de la moscheea lui Omar și merge spre sud până la balta Siloan. În locul acela a fondat David cetatea Sionului. Acolo e probabil și mormântul lui și acolo se vor face săpături. Pozițiile acelea nu interesează în mod religios nici pe creștini, nici pe evrei, nici pe musulmani. Sunt la un sfert de milă de la Cenacol.

RECORD DE AVIAȚIE ÎN AMERICA

DIN NEW-YORK se anunță că doi ofițeri de aviație americani au traversat toată America în sbor pe aparate Fokker începând dela Long Island de lângă New-York până la San Diego în California.

Zborul a durat fără întrerupere 26 de ore și 49 de minute. Distanța parcursă e de 900 melle engleze.

ORIGINA LUI EDISON

ZIARELE din New-York fac niște comunicări senzationale despre origina vestitului inventator Thomas Alva Edison.

Cercetările făcute în Mexico au dus la rezultatul că Edison se trage dintr'o familie nobilă de azteci, care își are origina din timpurile cuceririi Mexicului de către spanioli. Numele de Alva vine dela ducele de Alba, care a fost nașul strămoșului indian al lui Edison. Bunicul inventatorului s'a însurat cu o engleză anume Edison și după obiceiul ispano-mexican a adăugat numele ei la al său.

PALATE ÎN ADÂNCIMEA PĂMÂNTULUI

PALATELE cele mari, pe care le putem numi cu drept cuvânt chiar uriașe, ca să-și poată clădi una peste alta peste o sută de etaje, trebuie să aibă temelii puternice înfipte bine în pământ, pentru a nu fi supuse prăbușirii. Americanii din zilele de astăzi însă nu se îndestulesc cu acestea. Și cum ei sunt din fire născuți inventatori, iată ce le-a trăsnet prin minte să facă din nou. Intrucât peste clădirile existente le este cu neputință să clădească noi etaje din cauză că temeliiile și zidurile sprijinitoare sunt prea slabe și întru cât și în America se resimte cu prisosință lipsa de locuințe, locuitorii din acele părți sunt hotărâți a folosi în mod cât mai intens terenurile caselor vechi.

Anume au hotărât să construiască în adâncimea pământului pentru viitor o bună parte

dintre palate. O astfel de metodă în privința construirii n'a existat nici în Europa, nici în alte continente până în prezent.

Întâia clădire în acest sens se construiește acum în New-York. Ca experiență s'a renunțat la refacerea unei clădiri vechi și s'ice construită una nouă.

Dacă încercarea va reuși atunci întregul „Riverside-District” din New-York, unul din cele mai elegante cartiere al acestei metropole, va fi prefăcut și construit în acest mod, prelungindu-se în adâncime și casele vechi.

Întâiul palat va avea în adâncime dela suprafața pământului nu mai puțin de 6—8 etaje.

Etajele acestea subterane deocamdată nu sunt destinate pentru locuințe, cu toate că au lumina și aerul necesar, ci vor sluji deocamdată ca simpe localuri de garaje, depozite pentru mărfuri și prăvălii. Se va putea intra în aceste încăperi misterioase în felul lor prin ascensoare și prin rampe mari, cari pornesc dela stradă la etajele cele de mai jos.

Peste acest bloc uriaș se va ridica apoi până la o înălțime de 27 metri casa propriu zisă, așa încât întreaga construcția va avea în total 14 etaje.

Aceste construcții suterane vor avea în față o mare curte subterană cu un întreg front de ferestre.

OAMENI, IDEI ȘI FAPTE

D-l Nicolae Iorga la Paris

O PUBLICAȚIE periodică literară-artistică-critică din Paris cu titlul de „Les Nouvelles Litteraires” publică în numărul său din urmă, un interesant interview cu ilustrul savant istoric român, d-l profesor universitar Nicolae Iorga, care se află acum la Paris și locuiește la școala românească din Fontenay-aux-Roses.

Reproducem și noi mai mult pentru curiozitatea cetitorilor noștri o parte din declarațiile d-sale — nu prea „pesimiste” câte-odată.

— Academia română, are vre-o asemănare cu Academia Franceză?

— Da. Aproape. Are trei secții: filosofică, istorică și științifică.

Fiecare secție are doisprezece membri.

— Cari sunt azi cei mai buni romaniceri români?

— Mai întâi Brătescu-Voinești, un muntean. Multă finețe, multă nuanță. Pe urmă Agârbiceanu, un preot transilvănean, care în romanele sale a dat o serie de tipuri din Transilvania. Acolo regăsim tot războiul. E un autor foarte popular, foarte citit în toate clasele societății române. Are o oarecare asprime care amintește uneori pe scriitorii flamanzi-francezi. Sadoveanu, un moldovean. Acesta are un stil curat, armonios ca al tuturor moldovenilor, dar e mai puțin individual de cât ceilalți.

— Dar poezii?

— Avem mulți, dar printre cei buni trebuie să pomenim pe Goga și pe Crainic. Goga a fost puțin influențat de poezii unguri Ady și Petöfi. Cei tineri îl învinovătesc că a îmbătrânit, dar nu împărtășesc părerea lor. Crainic e un tânăr poet ce se inspiră mai ales din poezia populară.

— Actuala poezie românească e clasică sau modernă?

— Am făcut și una și alta. Mie nu-mi place nici clasicismul exagerat, care devine o închisoare, nici modernismul dus la exces. Poezia e simplitate și sinceritate. Într'o zi o să ne dăm seama.

— Cartea franțuzească e acuma mult citită în România?

— Foarte mult, dar pentru că e și scumpă, se fac mari eforturi pentru a o căpăta. Imprumutăm cărțile de la unul la altul. Se citește prin bibliotecă. Comparați: o carte franceză costă 100 de lei, în vreme ce cartea românească 15 până la 20 de lei.

— Ce credeți despre editurile germane ale autorilor francezi, care pătrund acuma în România?

— E fără îndoială o primejdie pentru editorii francezi și români. O carte franceză editată de nemți costă 7 lei! Până acuma însă succesul nu prea e mare. Cărțile nemțești costă mai puțin dar nu prea se vând.

— Care din cărțile dv. vă plac mai mult? Știu că alegerea e dificilă: istorie, poezie, teatru, jurnalism etc.

— Alegeți mi-e ușoară. Prefer operele pe care încă nu le-am scris.

Un mic comentariu totuși îndrăznim să facem declarațiilor ilustrului istorician român. În ce privește părerile d-sale asupra poeziei români, credem că era necesar, dacă se accentua, că acele nu sunt părerile criticii române în general, ci numai punctul de vedere propriu al d-sale. Înțelegem, că d-l Goga este poet mare, dar nu ne solidarizăm în ce privește evidențierea la orice ocazie a poetului Crainic. E poet bun și d-l Crainic — dar mai sunt și alții, cari trebuiau pomeniți în străinătate — odată ce se face acest lucru cu d-l Crainic.

Atât și nimic mai mult.

Bibliotecă pentru luminarea satelor

NE-AM ocupat într'un număr trecut al revistei tre despre necesitatea înființării bibliotecilor populare la sate, pentru ca acei țărani săraci doritori de învățatură să poată citi și ei ceva instructiv. Indemnurile noastre nu au rămas fără ecou. Mulți s'au convins, că o carte bună este necesară pentru mulțime ca și pâinea de toate zilele și au început să jertfească din mult-puținul care-l au o parte, pentru înființarea de bibliotecă la sate. Iată ce ni-se scrie din județul Satu-Mare:

Un comitet în frunte cu d-nii G. V. Botez și Ște-

faniu a început de două luni să organizeze biblioteci populare la sate. Cărțile sunt donate de „Liga culturală“ prin intervenția d-lui profesor Iorga.

Când d-sa a fost în ținuturile noastre a văzut că peste tot se simte lipsa cărții românești. A promis 10 biblioteci pe care Liga le-a și expedit. În prezent în fiecare Duminică ia ființă o nouă bibliotecă.

S'au inaugurat până acum cinci și alte cinci vor fi create în cursul lunii Mai. Este îmbucurător faptul că volumele ce se trimit de Ligă sunt din acele scrise pe înțelesul poporului.

Comitetul bibliotecilor din Satmar a strâns o sumă de bani din care cumpără broșuri din bibliotecă: „Pagini alese“ și „Cunoștințe folositoare.“

Astfel de fapte bune sunt de dorit și în alte părți, pentru că poporul să poată prinde cât mai mare dragoste de cultură și învățătură.

Moartea lui Semenoff

SCRITORUL rus, Semenoff, un mare discipol al lui Tolstoi, sătul de actuala viață a orașelor din Rusia, s'a retras într'un sat, într'o provincie îndepărtată. Acolo, Lemenoff își scria memoriile. Țăranii bolșevici, văzând că acest individ șade până noaptea târziu și serie, singur, au dedus că trebuie să stea de vorbă cu dracul. S'au dus la preot: acesta, om foarte credincios sovietelor, a promis, unui țăran, în scris, un loc în rai dacă-l va omorâ. Țăranul, doritor de a se vedea în rai cu toată familia sa, a năvălit cu toți ai săi pe Semenoff, pe care l'au omorât. A doua zi, au fost găsiți în jurul cadavrului, rugându-se lui Dumnezeu să nu-i uite că l'au scăpat de un mare dușman!

Sărmană religie rusească. Conducătorii de astăzi ai rusiei se vede, că țin cu orice preț să îndrume populația la primitivism, ca să o poată stăpâni după placul lor.

Va să zică Rusia nu mai are nevoie astăzi de oameni de știință, de scriitori și filozofi și numai pentru simplul motiv că condamnă teroarea roșie și nouile pregătiri de măcel, îi ucid.

Unde vor ajuta — nu e greu de ghicit.

O bibliotecă prețioasă

VÂNZAREA publică, la Paris, a bibliotecii poetului Robert de Montesquiou, atrage zilnic un public foarte numeros; ultimii sosiți caută în zadar să obție un locșor. Joi s'au licitat autografele lui Marcel Proust, romancierul psiholog, mort acum câteva luni: s'a dat o luptă vie în jurul celor 260 scrisori adresate de Proust autorului „Ortensiilor albastre“; în cele din urmă au fost vândute pentru 12.500 franci. Un manuscris al lui Pierre Loti a obținut numai 330 franci și manuscrisul autograf al prefeței scrise de d'Annunzio pentru „La divine comtesse“ de Montesquiou n'a obținut decât 3150 franci, deși manuscrisele franceze ale lui d'Annunzio sunt rare. Multe alte volume au obținut între 100 și 2000 de franci. Pe ziua de Joi s'a realizat 76.941 franci.

Poeta Maria Cunțan

ÎN editura „Carea Românească“ se tipărește și publicația „Pagini alese din scriitorii români.“ O nouă

broșură apărută în această editură cuprinde un mănunchi din frumoasele poezii ale poetei ardelenene Maria Cunțan. Această poetă pe lângă toată activitatea sa uriașe de dinainte de război, desvoltată pe tere-nul literar și cultural, a fost tratată cu oareșcare rezervă, ba chiar vitregie de o parte a criticii noastre. Astăzi însă când poeta se află la adânci bătrânețe, este recunoscută ca una dintre cele mai productive și talentate poete române și chiar aceea parte a criticilor rezervați au trecut în tabăra admiratorilor d-sale.

Lucrarea d-sale apărută în editura „Cartea Românească“ este însoțită de o scurtă caracterizare a poetei și operei sale, pe care o reproduc mai jos:

În șirul scriitorilor generației actuale trebuie socotită și d-șoara Maria Cunțan, un suflet de poetă care s'a afirmat cu putere în literatura noastră, încă cu mulți ani înaintea războiului nostru național.

De fel din Sibiu, scriitoarea aceasta a colaborat la multe publicații literare, atât din Ardeal cât și din vechiul regat.

Mult impresionată de poeziile marelui nostru Coșbuc, d-soara Cunțan a găsit izvoare minunate de inspirație, tâlmăcind simțirile ce chinușe sufletele izvoate.

De aci tristețea, duiosia caldă ce străbate mai toate poeziile acestei înțelegătoare a sufletului femeii, de aci și acel farmec nespus, cu care sunt evocate multe momente din viața celor-ce îndurau asuprirea streină.

Ca o cântăreață a singurătății și totdeodată ca o fină tâlmăcitoare a celor mai delicate simțiminte feminine, a eșit în lumină d-șoara Cunțan, afirmându-se necurmat, ca unul din temperamentele de poeți cele mai bogate ale actualii generații de scriitori.

Amintim din neenumăratele poezii înduioșetoare ale acestei scriitoare, mai ales pe acele în care se ridică până la înălțimea celor mai alese închegări poetice, cum sunt „Doina firelor de tort“ și „Cântece de leagăn.“

Scrise într'o formă limpede și atingând adeseori desăvârșiri ce le lasă să simți un îndelung cult al musicalității versului, — poeziile d-șoarei Cunțan, publicate în două volume intitulate „Din Caerul vremii“, au avut darul s'o așeze în rândul poezilor noștri cei mai bine înzestrați.

„Pagini alese din scriitorii Români“ ține astfel să facă un adevărat serviciu numeroșilor ei cititori, dând în acest număr un mănunchiu din frumoasele poezii ale scriitoarei ardelenene.

Americanii iarăși bat recordul

ESTE vorba de dansuri. Nicăire nu s'a pomenit pe lumea aceasta ca oamenii să dansese atâta pânăce cad morți la pământ. Acest sport mai nou a devenit atât de iubit încât începe o face ravagii în America — țara minunilor.

Ziarele din New-York anunță că mai mulți dansatori de record au sucombat din cauza oboselii; un anume Morehouse care a dansat neîntrerupt timp de 87 ore, a căzut mort, din cauza unei embolii. Alți câțiva dansatori de record se află în agonie; ulthual

record îl deține d-ra Jane Cully din Cleveland care a dansat încontinuu 90 ore și 10 minute.

O adevărată nebunie a dansului a izbucnit în Statele-Unite, răspândindu-se ca o epidemie grozavă, și făcând dintr'o îndeletnicire de artă și distracție un sport urât și antipatic. Senzația noutății a creat un public al dansului de durată care asistă la producțiune ca la un match de football sau de box și face pariuri asupra timpului cât vor rezista dansatorii. Autoritățile din Baltimore, Boston și New-York au intervenit, interzicând dansurile cari durează mai mult de 24 ore. În sala Audobon din New-York, trei d-re terminaseră tocmai a 36-a oră de dans, când s'a afișat ordinul poliției; d-rele cari nu simțeau încă oboseala, voiau să se opue ordonanței, dar directorul sălei se temea ca să nu-i se retragă concesiia. El avu deci o idee ingenioasă: Puterea poliției din New-York se sfârșește la hotarele acelui stat; dacă deci izbutea să stransportē d-rele în statul învencinat putea să răză în nas poliției și totodată d-rele puteau să-și continue dansul. Zis și făcut. Adușe un autocamion enorm pe care d-rele porniră, dansând la muzica unui gramofon, până la New-Jersey unde continuară a se învârți alte 24 ore până când primarul din acel oraș le opri definitiv.

Acestea se întâmplă bine înțeles în America.

Trustul fabricilor noastre de hârtie

ÎN sfârșit iată-ne ajunși acolo, unde nu am visat niciodată, că se poate ajunge într'o țară „civilizată“ cum pretindem a fi. Este vorbă de noua scumpire a hârtiei. În țara aceasta nu vom mai putea de acum imprăștia nici cultura, nici gândirea — aceasta se urmărește după cum reese din faptele cărmuitorilor actuali.

Este vorba de trustul fabricilor de hârtie, care încurajat fiind de politica vamală actuală a reușit să-și fixeze prețurile exorbitante și să poată sta gata de atac asupra pressei cotidiene cum și a celei periodice, precum cum și a cărților.

Acest trust și-a pregătit atacul împotriva pressei cu destulă dibăcie angajându-se prin „Oficiul de distribuirea hârtiei“ să procure cantități de hârtie de două ori mai mari în comparație cu consumul de hârtie a ziarelor din Capitală.

A mers și mai departe fixând chiar premii pentru consum, ca să poată desface hârtia în cantități cât mai mari posibile.

Acest premiu a fost anunțat cu siguranță numai pe motivul ca guvernul să nu îngăduie în țară importul de hârtie mai bună pentru cărți și ziare.

Asigurându-și trustul în acest mod concursul guvernului — face astăzi cea mai deșantată speculă cu hârtia.

Frește situația aceasta nu mai poate continua în nici un caz, întrucât industria hârtiei este de utilitate publică și națională. Guvernul trebuie să se trezească din întunerecul ce-l împrejmue și să ia toate măsurile în consecință — având ca prim lucru schimbarea politicii vamale, care se pare a o face numai de dragul trustului hârtiei.

Generalul C. Christescu

ZILELE trecute, a închis ochii pentru totdeauna generalul Christescu. Acum când viața renaște sub adierile calde ale soarelui, Christescu s'a stins într'un sanatoriu din București.

Viața a trăit-o intens.

Fecior de țaran din ținutul Argeșului, Christescu s'a ridicat cu vioiciune dela gradul de sublocotenent, la acel de general, îndeplinind funcțiunea de șef al marelui stat major al armatei.

Ca militar a avut o carieră strălucită. A făcut studii frumoase în Franța, al căror fruct s'a văzut în cele 2 războaie ale noastre.

Cap tactic, așezat și cumpănit a fost un prețios sfătuitor al Comandamentului Sârb în 1913. Tot sufletul și l-a pus la isbândirea marelui nostru războiu național.

Dupa trudă a venit odihna de veci. . .

Eroul necunoscut

ZIUA ÎNĂLTĂRII lui Hristos la ceruri, a fost statornicită ca zi de sărbătorire, a celor ce s'au înfrățit cu pământul în războiu — Zi mare — Zi de aducere aminte și de povățuire la sacrificiu.

Sărbătoarea eroilor din anul acesta va rămânea istorică. Este ziua cinstirii eroului necunoscut. Dintre mulțimea de căzuți cu glorie pe câmpul morții, s'au ales osemintele unuia, care poate fi soldatul cutare sau un ofițer mare în grad. N'are importanță.

Devotamentul cu care s'au sacrificat toți eroii noștri dispăruți i-a înfrățit întru moarte unde distincție nu este.

Toată țara în clipa coborârei sieriului în groapă, va sta cucernică.

P. S. Pământul conține multe milioane de eroi, atât din generațiunea de acum cât și din cele trecute — de multe ori în trecutul celor 60 de veacuri pământul a beut sângele acestor nevinovați, a căror singură vină a fost de a trăi sub stăpânirile feroace de cari a fost condusă omenirea tot timpul acesta, de când neamul omenesc, prin reprezentantul ei Adam, a eșit din Eden de sub stăpânirea dumnezească.

Acești eroi n'au mers de pe câmpul de luptă în cer, cum ni să dădea să credem și cum se crede în genero. Nu, cerul nu este azilul fructelor de războaie ale unor conducători plini de ură și pizmă.

Ei, cari au murit nevinovați, pe atât cât felul morții lor este privit, să află „în țărâna pământului“, unde „cei răi încetează de a turbura, și cei osteniți se repauzează“; și de unde „nu aud vocea celui ce-i imboldește acolo sunt și cei mici și cei mari; iar de fii săi ajuns la onoare, el nu o știe; de sunt înjosiți, el nimic nu află de aceasta“. — Iov 3: 17-19.

Speranța eroilor este în Christos și înviere, care la venirea sa a doua va înființa pe pământ împărăția sa de pace, dreptate, iubire și binecuvântare cerească, și atunci prin atotputernica voce a învierii le va striga: „Sculați-vă și cântați, voi locuitorii ai pulberii. . . și pământul va arunca afară pe cei morți: și moartele corpuri se vor scula“. (Isaia 26: 19) Atunci sub cărmuirea de o mie de ani a lui Christos, dacă vor fi ascultători și se vor conforma ordinii sale, ei vor fi pe deplin reintreșiți la toate cele ce a pierdut Adam — sănătate, frumusețe, fericire, desăvârșire, libertate și viață vecinică. — N. Red.

O G L I N D A L U M I I

CĂT IMPOZIT PLĂTESC ROTHSCHILDII DIN VIENA

ZIARUL „Der Abend“ dă cifre prețioase despre birul plătit de familia Rothschild din Viena. Familia aceasta are privilegiul de a plăti birul direct la ministerul de finanțe și nu la percepție ca ceilalți simpli muritori.

În 1922 membri familiei au plătit sub titlul de impozit pe venitul personal un total de 4791 milioane coroane și adică Eugeniu Rothschild 1500 milioane, Alfons R. 1384, Ludovic R. 1444, și George R. 37 milioane coroane.

Springer, care este înrudit cu familia Rothschild a plătit sub acest titlu 426 milioane coroane.

Cum la averile cele mai mari se socotește un impozit de 60 la sută din totalul venitului, iar dacă Ludovic Rothschild a plătit 1440 milioane, acesta înseamnă că autoritatea i-a prețuit venitul pe anul trecut la 2406 milioane sau la 170.000 coroane dinainte de război.

Ziarul pomenit spune că prețuirea aceasta este foarte scăzută, căci suma aceasta de 2 miliarde 400.000 coroane le-a câștigat orice speculant mai norocos, iar Rothschild este cel mai bogat om din Austria.

UN FOTOLIU MIRACULOS

ÎN ziua de 3 Aprilie a. c. s'a deschis în Central Hall de Westminster la Londra, o interesantă expoziție medicală, unde pe lângă celelalte noutăți, cari reprezintă progresul științei, s'a expus și un fotoliu miraculos; cine vrea să slăbească șade pe acest fotoliu, prin care circulă un curent electric și slăbește cu 6 kgr. pe oră.

CEL MAI VECHI CONT DE CROITOREASĂ

ÎNTR'UN muzeu din Paris se găsește un ciudat cont de croitoreasă din vremuri străvechi. Este din templul dela Nippur și constă dintr'o tablă de lut cu inscripții gravate. Contul este de vre-o 4700 de ani.

După cum au stabilit arheologii, contul era pentru soția unui om de stat chaldeian și se ridica la o sumă mare. Erau trecute peste optzeci de fuste și vre-o duzină de rochii.

S'a mai putut constata că croitoresele chaldeene luau prețuri bu-

ne și pentru parfumare cu cafea, ambră și smirnă.

Se mai pomeniște și de alte accesorii, din nenorocire însă aceste expresiuni nu se pot traduce în nici o limbă modernă. Un cuvânt însă e pomenit de mai multe ori în acest cont de pământ, pe care, după strătarea învățaților, îl putem traduce liber cu panglică sau fundă. Așa dar și cu 2800 de ani înaintea erei noastre nu se făcea economie la garnituri.

A DOUA DISTRUGERE

FAIMOASA cetate Cartagina, dărâmată de Romani, nu scapă nici astăzi de a doua distrugere: în fiecare an arheologii francezi, americani, englezi, cără cinci sau șase mii de metri cubi de piatră; deci în curând, se va putea zice că, acolo unde a fost Cartagina, nu se mai vede nici o urmă de cetate.

MEMORIILE D-NEI ASQUITH

D-NA Asquith, soția fostului prim ministru al Angliei, s'a hotărât a nu-și mai publica memoriile; se știe că primele două volume de memorii politico-literare au avut un mare răsunet în cercurile politice din toată lumea. Celelalte volume vor fi publicate după moartea sa.

UN NOU RECORD MONDIAL

SPORTUL cel mai nou în Anglia este ducerea cărucioarelor de copii. Englezoaicele amatoare de sport au și bătut un record oficial, Doamna Ada May Edwards din Manchester a dus pe copilul ei de opt luni cu căruciorul de la Manchester la Alberley, o distanță de 58 kilometri, pe cari l-a făcut în 8 ceasuri 50 minute 41 secunde. În timpul acesta a fost cel puțin 12 întreruperi, cerute de nevoile naturale ale sugaciului.

O STATISTICĂ A DIVORȚURILOR ÎN AMERICA

SE știa de mult că în America contractarea unei căsătorii cât și desfacerea ei este numai o afacere de formă; dar ultima statistică oferă totuși un tablou sguduitor: la opt căsătorii un divorț. În anul din urmă au fost în Statele-Unite un milion de nunți, și în acelaș timp și un sfert de milion de divorțuri (în cifre rotunde). În ultimele două decenii au fost divorțate nu mai puțin de 3.767.182 persoane.

Cu aceasta Statele-Unite stau adesea în fruntea tuturor statelor.

La divorțuri, ca și la căsătorii sunt reprezentate în mod egal toate vârstele. Sporul cifrei divorțurilor merge de patru ori mai repede ca sporul cifrei populației. Mulți oameni s'au divorțat deja de mai multe ori. În curând lucrurile vor ajunge acolo, că în America nu va mai fi căsnicie desfăcută prin moarte.

O ARCHIDUCESĂ CARE CREȘTEȘTE

ZIARELE italiene anunță că fosta arhiducesă Bianca, care trăiește la Roma împreună cu soțul ei și cu cei 7 copii ai ei, se află în cea mai profundă mizerie. Ca fiica defunctului pretendent la tronul spaniol Don Carlos, ea s'a adresat guvernului spaniol cu rugămintea ca să-i restituie proprietatea tatălui său, confiscată în Italia. Când Don Carlos a trebuit să fugă din Spania, întreaga sa avere a fost confiscată de guvernul spaniol, inclusiv proprietatea ce o poseda în Italia. Fica sa cere acum ca să-i se restituie cel puțin dreptul de proprietate asupra unui mic domeniu în Viareggio ca să poată duce acolo un trai ceva mai ușor. Soțul ei, arhiducele Ludovic Ferdinand a fost în cursul războiului în statul major al împăratului Carol. După izbucnirea revoluției, el a fugit în Italia unde trăiește literalmente cerșind pomeni.

RECOLTA PE ANUL 1922! — COMUNICAT OFICIAL

DIRECȚIA generală a statisticii din ministerul de agricultură face cunoscut următoarele date oficiale cu privire la recolta cerealelor din întreaga România Mare pe anul 1922.

Grâu 32.687.407 hectolitri sau 250.400 de vagoane.

Secard 32.523.360 hectolitri sau 23.380 de vagoane.

Orz 32.262.228 hectolitri sau 204.180 vagoane.

Ovăz 29.288.213 hectolitri sau 133.640 de vagoane.

Porumb 39.304.844 hectolitri sau 294.780 vagoane.

Răpă 297.645 hectolitri.

Fasole 2.072.472 hectolitri.

Cartofi 11.161.544 chintale pătrice.

Sfecla de zahăr 3.310.289 de chintale petrice.

PROHIBIREA ALCOOLULUI ÎN AMERICA O NOTA A GUVERNULUI AMERICA CĂTRE STATELE STRĂINE

AMBASADA Statelor-Unite comunică următoarea notă:

„Este ilegal pentru toate vasele străine sau americane, ca să aducă în Statele-Unite sau în apele lor teritoriale vre-o băută alcoolizată, oricare ar fi ea. La ministerul de finanțe se pregătesc anumite regulamente care vor face această hotărâre efectivă. Aceste regulamente vor fi promulgate foarte curând și vor intra în vigoare la 10 Iunie 1923. Toate bastimentele străine sau americane vor fi supuse acestor regulamente cu începere dela acea dată, fără nici un alt avis.“

UMBLETUL ȘI MESERIA

UMBLETUL arată observatorului și pătrunzător, particularități așa de semnificative, încât după el se pot cunoaște meseria și felul de viață. Umbletul este chiar mai caracteristic, decât, de pildă, fața. Donovan Peteldy spune lucruri interesante în privința aceasta.

Pe chelner, îl cunoști numai decât după târșăitul ușor, cu care își face munca, ce cere multă alergătură. Gardistul este cunoscut după pasul său apăsător și sigur, după cum soldatul după mersul său rigid și cadentat. Boxerul se trădează singur, de oarece el mișcă piciorul mai ales de la sold, pe când dansatorul de meserie are un mers plutitor, — după care cunoscătorul îi ghicește imediat meseria.

Tăranul, pe de altă parte, care și a format umbletul când are și semăna, păsește încet cu pași mari și nu pune piciorul alături, ci-l repede adesea înaintea celui alt. S'a deprins cu umbletul acesta mergând în urma cailor la plug, când trebuie să pună mereu piciorul în brazdă.

Călărețul, care strânge trupul calului cu picioarele, are, se știe, un anumit mers. El în loc să pună piciorul înainte, îl pune mai mult în lături. Dar modul cel mai caracteristic de a pași îl are marinarul. El bate imediat la ochi prin mersul său legănat și împleticit, contractat din cauza legănatului corăbiei.

NINSOAREA ROȘIE DELA LIMOGES

ZILELE trecute, locuitorii din Limoges (Franța), au observat că s'a depus pe pământ un praf roșu foarte fin. Explicațiile cele mai fantastice au circulat asupra originii acestui praf roșu. După cercetările

științifice făcute reese că acea ninsoare roșie e compusă din sămburii polenului coniferilor, aduși de vânt din pădurile de pini maritimi, situate pe țărmul oceanului Atlantic.

DOCUMENTELE ȘI JUVAERURILE REGELUI NIKITA AL MUNTENEGRULUI

CORRESPONDENTUL ziarului „Times“ la Belgrad relatează că documentele familiei Petrovici, descoperite la Cetinge, vor fi transportate la muzeul din Belgrad. Impremură cu documentele s'au găsit și juveaurile printre cari patrafirul și mitra episcopului Radu și faimoasa medalie a jubileului regelui Nikita, împodobită cu pietre prețioase luate din mitra episcopului Vassilief, un dar al împărătesei Caterina II a Rusiei. Se evaluează valoarea acestor juveauri la 25.000 lire sterline.

PREMIUL LUI „MATIN“

ZIARUL francez „Le Matin“ a fondat un premiu de 25.000 franci care va fi dat aviatorului, care în anumite condițiuni, va trece canalul Mânecei.

ARTA FRANCEZĂ LA JAPONIA MINISTRUL instrucțiunii publice din Japonia a cerut statului său un credit pentru facerea unei expoziții de artă franceză la Tokyo.

CEA MAI BĂTRÂNĂ PERSOANĂ DIN ANGLIA

D-NA Jane Lister care a murit la 27 Aprilie la Lincoln, a fost cea mai bătrână persoană din Anglia. Ea se născuse la 3 Februarie 1816, la Minting lângă Hornscastle, și a atins deci exact o vârstă de 107 ani, două luni și 23 zile. Până la sfârșit, ea își păstrase toate facultățile mintale și nu urma nici un regim, nici o prescripție medicală. Cu ocazia ultimei sale aniversări, venerabila bătrână declarase prietenilor:

— Dacă voiti să ajungeți așa de bătrâni ca mine, mâncați ce vă place și nu vă frământați. Un alt sfat ce-l dădea, era regularitatea în obiceiurile zilnice. Toată viața ei, își făcuse o regulă de a se culca scara la orele 9 și de a se scula dimineața la orele 6.

Anul trecut, un director de teatru din Glasgow îi oferise un sfert de milion ca să apară pe scenă timp de patru săptămâni. Dar centenara refuză, declarând că vrea să-și petreacă în liniște restul zilelor.

ARESTAREA LUI MAX LINDEN

MAX Linder arestat la Nisa, fiind că a răpit o tânără din lumea bună: deși se observă o mare rezervă în jurul acestei afaceri, a transpirat totuși că este vorba de fiica unui bancer bogat și nepoata unuia din cei mai cunoscuți magistrați din Paris. Celebru actor de cinematograf a cunoscut-o la Biarritz, unde s'a amoretat de ea și i-a cerut mâna; i-a fost însă refuzată, atât din cauza situației sale sociale, cât și pentru marea deosebire de vârstă între cei doi îndrăgosiți, întru cât tânăra fată nu are de cât 19 ani. Atunci Max Linder a recurs la mijloacele mari și a fugit cu iubita sa la Nissa: în urma plângerii părinților, poliția a intervenit, punând capăt romanului său de dragoste.

LUPTĂ CRÂNCENĂ PENTRU DIRECȚIA UNUI TEATRU

LA începutul anului viitor se va inaugura teatrul de Stat din Teplitz.

Pentru direcția noului teatru sunt nu mai puțin de 100 de candidaturi, între cari și acelea ale mai multor conducători ai unor scene reputate.

O URIAȘĂ CONTRABANDĂ DE BĂUTURI

ÎN New-York s'au confiscat zece mii de lăzi de șampanie și de whisky, în valoare de 160 milioane de lei, toate aceste lăzi aduse din Franța și din Scoția fuseseră introduse prin contrabandă în Statele-Unite, de către contrabandiștii din Cuba și din insulele Balaam.

SĂRBĂTORIREA LUI EMANOEL KANT

LA începutul lunii Mai 1924, vor avea loc la Königsberg, mari serbări, cu ocazia împlinirii a 200 de ani dela nașterea marelui filosof german Emanuel Kant.

RECORDUL IUTELII ÎN SCRIEREA CU MAȘINĂ

RECORDUL european în scrierea cu mașina îl ține o tânără engleză, Miss Millicent Woodwart. Ea scrie tot așa de repede cum în mediu se citește cu glas tare, și adică vre-o 150 cuvinte pe minut. Iuțea-rea aceasta e păstrează și când scrie legată la ochi.

Miss Woodwart primește salariul cel mai mare, ce a primit până azi o stenotipistă în Anglia, adică 1000 de lire sterline pe lună. La concursul pentru campionatul în Europa a reușit să scrie după dictat 175 de cuvinte pe minut. Și cu aceeași precizie poate să scrie după dic-

tat un ceas întreg. Ea scrie absolut fără greșală și firma ei i-a asigurat „prețioasele“ mâini cu 5000 de lire sterline.

UN PROFESOR DE LICEU CIZMAR

UN profesor de liceu ungar, ca să poată trăi, a deschis un atelier de cizmărie, care îi produce mai mult de cât leafa de profesor. Tovarășul său, care voia să rămână singur stăpân pe atelier, a denunțat pe profesor.

Afacerea a venit înaintea Curiei Regale din Budapesta, care a hotărât că un profesor de liceu nu poate exercita meseria de cizmar. Atunci un profesor secundar a scris în „Magyarország“ că un păzitor de găste câștigă 12.000 de coroane lunar și o păzitoare de găste 9000 coroane și că el ar fi fericit dacă ar căpăta un astfel de post.

VARIAȚIA PREȚULUI VINULUI ÎN FRANȚA

DUPĂ date culese în arhivele municipale din Orleans, iată prețul vinului în diferite epoci:

În 1731 butoiul de 236 litri) de vin esota 40 de franci; în 1768 s'a urcat la 165 de franci (mai scump decât este azi); în 1708, anul iernei grele, e de 110 fr.; de 200 în 1794 și de 120 în 1803; în care culesul a (ținut 7 săptămâni; de 70 fr. în 1810, anul cometei, și de 36 în anul

următor; de 53 în 1822, an excepțional de bun; de 25—15 fr. în 1848; 1854, e an dezastruos, apar boalele întinse ale vitei, vinul se vinde cu 75 fr. În 1856, anul marilor inundații, se vinde cu 105—76 fr.; în anul 1866 vinul inundat se vinde cu 10—122 franci; 1875 e an înbelșugat, prețul vinului e de 25—30 fr. În anul 1886 de 80; în 1905—1912 de 55 de franci. În 1916 aceleași vinuri se vând cu 140—160 fr. În 1922 aceste vinuri se vindeau 180—220 fr. butoiul de 236 de litri.

DOUA RECORDURI

S'ANUNȚĂ din Londra, că doi membri ai Clubului din Wentworth au stat la biliard 48 ore fără întrerupere, făcând amândoi mii de puncte.

La Marsilia, profesorul de dans Insumy a dansat 24 ore, 4 minute și 5 secunde, și anume 16 ore și 25 minute cu eleva sa d-soara Tref și restul cu altă d-soară Chaix.

Cum se vede nebulnia n'are margini.

EXPOZIȚII AMBULANTE

SUB auspiciile ministerului artelor s'a organizat în centrele importante din Ardeal, Bucovina și Basarabia, expoziția ambulante cu operele pictorilor din trecut și de astăzi.

Aceste expoziții puse sub conducerea pictorului Satmary, vor fi

precedate de câte o conferință asupra artei românești.

Prima expoziție va fi organizată la niceputul săptămânei acesteia la Cluj.

UN NOU APARAT DE SIGURANȚA LA AEROPLANE

INGINERUL brazilian Maximino Correia a construit un aparat, care la subită încetare a motorului ar împiedeca căderea aeroplanului. Incercările practice făcute până acum au avut un rezultat practic. Dacă aparatul se va dovedi definitiv bun, atunci Correria va fi, după Santos Dumont, al doilea brazilian care are merite incontestabile în progresul aeronauticii.

BIJUTERIILE MARIEI STUART VÂNDUTE LA LICITAȚIE

VINEREA trecută, diferite bijuterii cari au aparținut Mariei Stuart, au fost vândute la licitație; un număr din aceste relicve au fost cumpărate de d. Smeets, pentru muzeul național. Piesa cea mai remarcabilă, un splendid pandantiv împodobit cu diamante, rubine și perle, dăruit reginei de dauphinul Franței cu prilejul căsătoriei lor, a fost adjudecat unui negustor de antichități american, pe prețul de 1000 de guinele. Regele, regina și prinții regali ai Angliei au participat la subscripția deschisă pentru acoperirea cheltuelilor de cumpărare a bijuteriilor pentru muzeul național.

PĂMÂNTUL SE VA UMPLE DE MĂRIREA LUI DUMNEZEU

„Mărirea Domnului se va arăta și toți oamenii la un loc o vor vedea.“ — Isaia 40:5.

CU TOATECĂ cerurile mărturisesc mărirea lui Dumnezeu și că pământul arată lucrarea mâinilor sale, este foarte adevărat însă că numai puțini își dau seamă de aceste lucruri. Puțini văd mărirea Domnului, măreția soarelui, a lunii și a stelelor și mișcarea minunată armonică și raporturile dintre ele. Și deși pământul arată lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, îngrijirea sa pentru nevoile tuturor creațiilor sale, vin dela vale și ses; ca grâne, fructe, flori, păsări și oameni, totuși, cei mai mulți oameni, primesc în fiecare zi binefacerile cerești cu puțină apreciere și foarte puțină recunoștință. Cei mai mulți după mărturisirea Apostolului, sunt „orbi și scurți la vedere.“ — 2 Petru 1:9.

Nici nu trebuie, să ne mirăm, că numai aceia cari au lumina credinței, numai aceia cari au deschis ochii înțelegerii, pot aprecia mărirea și binefacerile cerești din zilele noastre. Dacă privim în jurul nostru, vedem că dăinuiește păcatul și moartea, că chinurile lor au nimicit orice plăcere, orice bucurie, orice frumusețe. Și se naște întrebarea: de ce nu stăpânește Creatorul Universului asupra fiilor oameni-

lor, de ce nu nimicește pe Satana, păcatul și moartea și toate răutățile lor și nu dă creațiilor lui Dumnezeu fericiri, cum s'ar aștepta oricine să primească în mod natural dela un astfel de Creator și Tată bun?

Un răspuns mulțumitor ne vine dintr'o singură direcție — dela Biblie. E adevărat că necredincioșii și în general criticii superiori, ne afirmă că natura este Dumnezeu și Creatorul nostru, căreia însă îi lipsește nobilele sentimente omenești ca dreptatea, dragostea, mila ș. a. Dar acest răspuns nu este mulțumitor fiindcă în orice caz Creatorul nu poate fi mai prejos, ci mai presus de ființa creată.

Dar rațiunea spune că acel ce a făcut ochii vede mai bine decât noi; acel ce a făcut urechile aude mai bine ca noi; și acel ce ne-a dat frumoasele calități sufletești și intelectuale le are pe toate într'o măsură mai înaltă și mai desăvârșită; că cel mult am fost făcuți după chipul său; și tocmai aici intervin Scripturile și ne dau asigurarea că toate acestea sunt adevărate, dar noi am pierdut mult din asemă-

narea lui Dumnezeu, în urma căderii prin păcătuire și pedeapsa ei „cu moarte să mori.“

Plânsul durează o noapte

Vorbindu-ne Domnul prin gura profetului, ne mângâie cu gândul că „plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineata.“ (Psalm 30:5) Astfel timpul de domnie a păcatului și al morții este înfățișat ca un timp de noapte, un timp întunecos când nu strălucește deasupra omului soarele mării ceresti — când se poate vedea oglindirea măreției lui Dumnezeu numai în stelele de speranță și făgăduințele vechiului Testament. Potrivit cu acestea, unele Scripturi ne asigură că „întunerecul acopere pământul“ — pe oamenii învățați — „și un nor des pe popoare“ — păgâni. — Isaia 60:2.

În cuvintele poetului neamul omenesc este „ca un copil care plânge noaptea.“ Odată cu răsăritul Soarelui Dimineții toate turburările noastre se vor sfârși, toate grijele noastre se vor iroși, strigătele noastre și moartea, „pentru că gura Domnul a vorbit acestea.“ Dimineata Erei Noi, Dimineata Milenială, va fi precedată după cum ne asigură Biblia, de un răstimp de turburări, de o furtună puternică cu trăznete după care va răsări Soarele Dreptății, cu razele sale vindecătoare și care va revărșa asupra întregului pământ „lumina cunoștinței Domnului precum apele acopăr fundul mării.“

Aceste Scripturi diferite arată că cunoștința Domnului va veni în timpul vârstei mileniale, că atunci se vor șterge lacrimile de pe toate fețele; că atunci se vor coborî asupra oamenilor binecuvântările Domnului și influența înălțătoare; că atunci va trece întunerecul și că va străluci adevărata lumină — Soarele Dreptății.

Lacrămile încă n'au fost șterse

Toate aceste scripturi și multe altele afirmă ceea ce știm din faptele pe cari le vedem, că acuma nu predomină încă cunoștința despre Domnul, că nu se vede acuma mărirea Domnului, că lacrimile omenirii încă n'au fost șterse. Oricine crede în aceste scripturi privește înainte la o zi glorioasă — Vârsta de Aur. Cine se îndoiește de aceste mărturisiri, privindu-le din punctul de vedere al înalților critici, pierde puterea, tăria și ajutorul ce-l poate avea prin primirea lor. Să învățăm deci, din ce în ce mai mult, al lua pe Domnul pe cuvântul Său și în felul acesta să avem mai mult din bucuria lui, pacea și dragostea lui, adânc în inimile noastre, nutrind o speranță adevărată bazată pe temelia sigură a mărturiei dumnezeiești.

Dumnezeu să binecuvinteze pe misionari

Inimile noastre simpatizează cu aceia cari și-au jertfit viața lor ca misionari pentru a duce vestea despre adevărul și bunătatea lui Dumnezeu la cele douăsprezece sute de milioane de păgâni. Ne bucurăm auzind din rapoartele misionarilor că ici colo se câștigă pentru Creștinism, și că mulți copii se adună prin școli unde li se predau diferite ramuri de cunoștințe folositoare. Dar nici un om cu judecată nu

poate spera că chiar dacă aceste stăruinți ar fi îndoite, întreprinse și înzecite, totuși n'ar aduce rezultatul dorit, n'ar face să dispară întunerecul și n'ar umplea pământul de cunoștința lui Dumnezeu. Din contră, noi vedem că numărul păgânilor este azi de două ori mai mare decât înainte cu o sută de ani — atunci erau 6 milioane, astăzi douăsprezece sute de milioane. Noi vedem mai departe că cele patru sute milioane de Creștini ce figurează prin statistici cuprind așa de mulți țapi, așa de mulți lupi îmbrăcați în piei de oae, și atât de multe oi vârgate și peștrițe, încât nu corespunde cu învățătura că Creștinismul este idealul la care tinde Domnul să aducă omenirea. Într'adevăr, noi putem fi siguri că dacă ar fi rechemăți toți misionarii și s'ar începe o acțiune hotărâtă printre cele patru sute milioane ce se numesc Creștini, rezultatele încă n'ar fi mulțumitoare.

Biserica n'are puterea decât numai de a lustrui firea căzută a omului — numai de a civiliza în parte masele poporului. Marele și profundele adevăruri pe cari le-a învățat Mântuitorul cu privire la „calea îngustă“, și condițiile jertfirei de sine prevăzute pentru urmașii săi în timpul de față, sunt apreciate acuma numai de o parte mică dintre oameni. Numai aceștia văd mărirea Domnului ca într'o oglindă, în Cuvântul Său, cu ajutorul credinței — ei „ei umblă prin credință și nu prin vedere.“ De aceea numai aceștia apreciază într'o măsură oarecare mărirea și binefacerile dumnezeiești. Numai despre aceștia vorbește Domnul, zicând: „Lăuntru lui deschide Domnul celor cari se tem (il reverează) de dânsul și-i învață legămintele Sale.“ (Psalm 25:14) De aceea, numai aceștia înțeleg reflexiv măririlor viitoare în promisiunile scripturilor, pe cari ei le văd și le apreciază cu ochiul credinței. Acuma mărirea Domnului încă nu s'arată omenirii.

Promisiunea pasagiului nostru

Textul nostru mărturiseste că „mărirea Domnului se va arăta, și că toți oamenii o vor vedea împreună.“ Aici se arată că mărirea încă nu s'aratat dar se promite o descoperire a ei pe viitor, și că descoperirea viitoare nu va fi numai pentru biserica preamărită, ei și pentru lume — pentru toți. Nici că va fi, dupăcum cred unii din frații noștri premilenari, numai pentru aceia cari vor fi atât de fericiti de a trăi în vremea când va începe Epoca Milenială. Din contră, ea va fi pentru toți oamenii, și pentru aceia cari au intrat în trecut în prinsoarea morții, în mormânt, *sheol*, *hades* și despre cari Domnul zice: „Toți cari se află în mormintele lor, vor auzi glasul Fiului omului și vor eși.“ — Ioan 5:28.

Se înțelege, pentru Domnul era cu putință să-și descopere mărirea sa oricând în trecut, dar scripturile ne spun că nu acesta a fost planul lui Dumnezeu; că Dumnezeu a preferat să permită noaptea plângerii, a păcatului și a morții, pentru a da lumii o învățătură despre urmările păcatului, totuși ca și îngerilor, fără deosebire sau prejudiciu, și în interesul tuturor, pentru a face lumina cunoștinței mării sale să umple întreg pământul.

Mărirea Domnului nu va fi văzută în Vârsta de

acuma de omenire — până ce noua Dispenzație nu va îndepărta întunerecul de acuma, și nu va arăta lumii dragostea care a arătat-o Dumnezeu pentru noi toți, și care este înfățișată prin marele său dar, Fiul său, și îngrijirea sa de a ne scăpa de ghiarele păcatului și a morții cu ajutorul lui, și prin puterea învierii sale. Încetul cu încetul, când se va fi arătat nu numai dreptatea lui Dumnezeu, ci și dragostea sa, se va arăta și puterea sa prin răsturnarea diavolului și prin orânduirea tuturor lucrurilor Erei celei Noi în folosul lui Adam și a urmașilor săi, ajutându-i de a se ridica din umilința lor de azi la toate cele pierdute în Rai. În sfârșit, se va vedea și înțelepciunea lui Dumnezeu, de ce a permis păcatul, răul, moartea și întreg terenul de nenorociri în legătură cu acestea. Se va vedea că a fost o faptă a înțelepciunii, ca o învățătură pentru om și întreaga creațiune. În felul acesta se va descoperi mărirea lui Dumnezeu, și toți oamenii o vor vedea.

Locul picioarelor lui Dumnezeu va fi preamărit

Dumnezeu declară că Cerul este Tronul său iar pământul așternutul picioarelor sale. El ne-a informat despre mărirea din cer, și noi știm despre neordinea, întunerecul, tulburarea și păcatul ce stăpânesc pe pământ — pe așternutul picioarelor lui Dumnezeu. Ne mirăm că el permite ca locul picioarele sale în felul acesta să nu corespundă Lui, dreptății, puterii, înțelepciunii, dragostei și dreptății sale? Dacă-i așa, atunci el ne asigură că la a doua venire a lui Christos, el va preamări locul picioarelor sale. (Isaia 60:13) Aceasta corespunde în deplin tuturor celorlalte mărituri în ce privește marea operă a Domnului Isus pe pământ promisiunilor de restituire care vor începe odată cu a doua a sa venire. (Fapte 3:19) Toate se vor îndrepta și în sfârșit vor săvârși reînnoirea pământului, a locului picioarelor lui Dumnezeu, pentru a face din el paradisul lui Dumnezeu, după cum s'a promis, de a readuce pe om încă odată la starea sa veche de rege al pământului, supus Regelui ceresc.

Să nu uităm că deși mărirea lui Dumnezeu se va arăta în desăvârșirea pământului, a fructelor, florilor sale și a frumuseții naturii ș. a. m. d. totuși cea mai măreață manifestare o va dovedi-o omenirea însăși. Pentru a înțelege aceasta, noi trebuie să ni aducem aminte că Dumnezeu a creat pe om după chipul și asemănarea sa și pentru mărirea Lui. Noi trebuie să ni amintim ceea ce este scris despre neamul nostru. „Toți au păcătuit și le lipsește mărirea lui Dumnezeu.“ Mărirea lui Dumnezeu ne-a părăsit; noi ca și rasă nu mai reoglindăm, cum se cuvine, chipul și asemănarea lui Dumnezeu. În conformitate cu aceasta noi putem vedea că opera de restituire și toate binefacerile de ordin material, ce se vor cobori asupra pământului, nu vor dovedi pe deplin mărirea mare-lui Creator atâta vreme cât omul, cel mai de seamă lucru al mânilor sale, va fi nedesăvârșit, decăzut. Deaceia opera cea mai aleasă de restituire ce ni se pune în vedere se referă la omenirea însăși. Reîntoarcerea omenirii la starea ei veche de asemănare cu

Dumnezeu va fi punctul de culme al Planului dumnezeesc, care a fost pus în lucrare atunci când a fost creat omul de către Dumnezeu, care după cum știm, face toate după voia Sa. — Efeseni 1:11.

Regele Măririi

Titlurile acestui mare Rege al măririi care va săvârși o lucrare atât de mare sunt pe deplin multumitoare; el va fi pentru omenire „Printul Păcii“, „Regele Dreptății“, „Judecătorul“, „Părinte Etern“ iar supunerea sa față de dreptate, față de voia Tatălui său, precum și dragostea sa pentru omenire, s'au arătat în jertfa sa ca preț de răscumpărare pentru noi. Toate acestea ne asigură că puterile minunate ce au fost încredințate grijei sale și cari vor fi exercitate de către dânsul în decursul Vârstei Mileniale, în scopul de a face ca să se reîntoarcă mărirea lui Dumnezeu pe pământ, vor fi exercitate în deplin acord cu toate principiile dragostei pe care el a arătat-o în mod atât de darnic în legătura sa cu neamul nostru.

Dumnezeu ne prevestește prin gura profetului în ce privește pe Mesia și opera sa — „El nu va obosi, nici va slăbi până ce nu va întecia dreptul pe pământ.“ (Isaia 42:4) Trecerea Mântuitorului în mijlocul neamului nostru prin valea umbrelor morții și suferințele ei, a arătat credincioșia sa — el n'a obosit, nici nu s'a descurajat. Potrivit voinței dumnezeiești, biserica, Mireasa Sa, de sub conducerea sa neîntreruptă, fiind chemată să meargă pe urmele sale și să sufere pentru credința lor în adevăr, cu ajutorul său nu va obosi nici nu se va descuraja — se va găsi o clasă aleasă din ei, cari vor fi toți biruitori și mai mult decât „cuceritori.“ Atunci toți aceștia la un loc, mărgăritarele Domnului adunate la dânsul, vor străluci în Impărăția Tatălui ca Soarele preamărit al Dreptății înspre mântuirea și restaurarea tuturor neamurilor de pe pământ. (Matei 13:43) Un tablou al acestei opere viitoare de restabilire a dreptății pe pământ — care va îndepărta păcatul și moartea prin mântuirea omenirii de către acestea — se descrie în simbolurile Apocalipsului. Acolo biserica aleasă, schimbată la starea spirituală, este zugrăvită ca un Ierusalim ceresc, în mijlocul căruia se află tronul măririi lui Dumnezeu. „Dumnezeu este în mijlocul ei.“ — Psalm 46:5; Apocalipsul 21:2, 3.

Descrierea simbolică ne arată un râu de viață ce curge dela tron, iar pe ambele sale maluri cresc arbori ale căror frunze sunt menite pentru vindecarea neamurilor, în vreme ce spiritul și Mireasa preamărită zic neamurilor de pe pământ: „Veniți și luați, apa vieți în dar“, și „oricine vrea, poate veni.“ (Apocalipsul 21:1, 2, 17) În măsura ce va trăi cineva potrivit legilor drepte ale Impărăției și va arăta ascultarea sa plină de dragoste față de marele Rege, în aceeași măsură va bea din apa vieții ce a fost provăzută de către marele Dătător de Viață — în aceeași măsură se va ridica din starea decăzută de acum, din păcat, nedesăvârșire și moarte și va câștiga toate ce au fost pierdute de către Tatăl Adam.